តុលាការផ្តល់ក្តីករុណាចំពោះជន ដែលប្រឆាំងក្តីមេត្តា

អៀង ធីរិទ្ធ មានជំងឺវង្វេងវង្វាន់មិនអាចចូលរួមកិច្ចដំណើរការ ស្វែងរកយុត្តិធម៌បាន

លិខិតមិត្តអ្នកអាន

លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ នៅក្នុងសវនាការ សាលាក្តីខ្មែរក្រហម កាលពីពេលកន្លងមក។ រូបថត ECCC

នាពេលថ្មីៗកន្លងទៅនេះ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជា បានជូនដំណឹងថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ មិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការតុលាការបានទេ ដោយសារតែជនជាប់ចោទរូបនេះ មានជំងឺវង្វេងវង្វាន់ស្មារតី ក្នុងកម្រិតមួយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ នេះ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជា បានសម្រេចថា អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវដោះលែង ជាមួយលក្ខខណ្ឌបណ្តោះអាសន្នមួយចំនួនដូចជា ១- ជនជាប់ចោទ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អង្គជំនុំជម្រះ អំពីអាសយដ្ឋាន ដែលខ្លួនត្រូវបានស្នាក់នៅ ហើយមិនត្រូវផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ដោយមិនមានការអនុញ្ញាត ពីអង្គជំនុំជម្រះឡើយ។ ២-ជនជាប់ចោទ ត្រូវប្រគល់លិខិតឆ្លងដែន និងឯកសារធ្វើដំណើរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ហើយមិនត្រូវចេញក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ និង ៣-ជនជាប់ចោទ ត្រូវគោរពតាមដីកាកោះ ដែលចេញដោយតុលាការ។ ទោះបីជាមានការរំពឹងទុកបែបនេះ ជាយូរមកហើយយ៉ាងណាក៏ដោយ ដំណឹងអំពីការមិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់របស់ជនជាប់ចោទ និងការដោះលែងបែបនេះ នៅតែជាតថភាពមួយ ដែលជនរងគ្រោះ នៃរបបខ្មែរក្រហមពិបាកនឹងទទួលយក។

នេះគឺជាការពិត នៅពេលដែលតួនាទីជាពិសេសរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ នៅក្នុងចលនាខ្មែរក្រហម ត្រូវបានលើកមកនិយាយ។ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះជារឿយៗ នៅក្នុងសារព័ត៌មានបរទេសថាជា «ស្ត្រីទីមួយ»។ ការឲ្យឈ្មោះជា«ស្ត្រីទីមួយ»បែបនេះ គឺជាឋានៈមួយ មិនត្រឹមត្រូវទាល់តែសោះ ហើយធ្វើឲ្យមានការយល់ខុស។ អៀង ធីរិទ្ធ មិនមែនជាបុគ្គលមួយរូប ដែលបានចូលរួមពាក់ព័ន្ធ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ដោយសារតែឋានៈរបស់ខ្លួន ជាប្រពន្ធរបស់ អៀង សារី និងជាប្អូនថ្លៃរបស់ ប៉ុល ពត នោះទេ ប៉ុន្តែ អៀង ធីរិទ្ធ គឺជាសមាជិកបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាដ៏មានឥទ្ធិពលមួយរូប ដែលមានអំណាចទូទាំងប្រទេស ក្នុងនាមជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច នៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ នៅក្នុងតួនាទីបែបនេះ អៀង ធីរិទ្ធ បានធ្វើកិច្ចការដោយខ្លួនឯង និងចូលរួមពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ ក្នុងការបដិសេធផ្តល់ការព្យាបាលសុខភាពជាមូលដ្ឋាន ដល់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្លួន កំពុងមានអំណាចនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។ ហេតុដូច្នេះ សម្រាប់ជនរងគ្រោះ ការដែល អៀង ធីរិទ្ធ មានលទ្ធភាព ទទួលបានការថែទាំសុខភាពលំដាប់ថ្នាក់ពិភពលោក និងទទួលបាននូវការព្យាបាល ពីវេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញជាច្រើនរូបបែបនេះ គឺជាការផ្ទុយគ្នាស្រឡះ ទៅនឹងអ្វីដែល អៀង ធីរិទ្ធ ធ្លាប់បានធ្វើ និងអ្វីដែលខ្លួនធ្លាប់ហៅថា «ការថែទាំសុខភាពប្រជាជន» នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។

បន្ថែមទៅនឹងសេវាសុខភាពយ៉ាងវិសេសវិសាលដែល អៀង ធីរិទ្ធ បានទទួល វាជាការលំបាក មួយសម្រាប់ជនរងគ្រោះ និងប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ ក្នុងការទទួលយកនូវការលើកកម្ពស់សិទ្ធិរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ដែលកើតឡើងនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជា។ សិទ្ធិការពារខ្លួនជាមូលដ្ឋាន នៅតែជាទស្សនៈមួយពិបាកយល់ នៅក្នុងតុលាការកម្ពុជា។ ដូច្នេះ សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជា អំពីសិទ្ធិទទួលបាននូវយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ គឺនៅតែជារឿងចម្លែកហើយដែលគឺជាទស្សនៈរបស់បរទេស ដែលបានបញ្ចូលក្នុងសង្គមប្រជាជនកម្ពុជាជាទូទៅ។

ជាថ្មីម្តងទៀត ភាពទន់ខ្សោយ នៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌរបស់កម្ពុជា គឺជាកេរដំណែល នៃរបបខ្មែរក្រហម ដែលបានបំផ្លិចបំផ្លាញស្ថាប័នសំខាន់ៗ និងស្ថាប័នសង្គមស៊ីវិល របស់កម្ពុជា ដែលបង្កឲ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ ដ៏ជាក់ច្បាស់ នៅក្នុងស្មារតី នៃភាពអយុត្តិធម៌ សម្រាប់ជនរងគ្រោះ ដែលមើលឃើញថា អៀង ធីរិទ្ធ បានទទួលនូវកម្រិតយុត្តិធម៌ ដ៏ត្រឹមត្រូវខាងផ្លូវច្បាប់ ដែលមិនមានជនជាប់ចោទកម្ពុជាណាម្នាក់ អាចរំពឹងថា នឹងទទួលបានដូច្នេះទេ នៅពេលប្រជាជនកម្ពុជា ត្រូវបានកាត់ទោស នៅក្នុងតុលាការកម្ពុជា សូម្បីតែបទឧក្រិដ្ឋដ៏តូចតាចក៏ដោយ។ ប្រសិនបើ អៀង ធីរិទ្ធ នៅទីបំផុតអាចប្រណាំងឈ្នះនិងពេលវេលា និងឈ្នះក្តីដែលការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម មិនដែលទទួលបាននូវការកាត់ទោស ហេតុការណ៍ជាអកុសលបែបនេះ អាចនិងប្រើប្រាស់ជាផ្នែកមួយ នៃដំណើរការយុត្តិធម៌អន្តរកាល ដែលបានកើតឡើង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ទីមួយ ការមិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ និងការដោះលែង អៀង ធីរិទ្ធ មិនបង្កជាឧបសគ្គខ្លាំង ដល់ដំណើរការស្វែងរកយុត្តិធម៌អន្តរកាល ក្នុងកម្រិតទ្រង់ទ្រាយធំ ដែលកំពុងតែដំណើរការក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជានោះទេ ហើយសង្ឃឹមថា នឹងបង្កើនសេចក្តីចង់បានបន្ថែមទៀត ដល់តុលាការ ក្នុងការជំរុញកិច្ចដំណើរការទៅមុខជាបន្ទាន់ ក្នុងករណីប្រឆាំងនឹងមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមដទៃទៀត។

សេវាថែទាំសុខភាពផ្លូវចិត្តដែល អៀង ធីរិទ្ធ បានទទួល គឺជាសញ្ញាណមួយនៃសេចក្តីករុណា ប្រសិនបើប្រៀបធៀប ទៅនឹងកង្វះខាតទាំងស្រុង នៃសេចក្តីករុណាបែបនេះ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។ ភាពពេញចិត្តមួយចំនួន អាចនឹងទទួលបានពីជនរង-គ្រោះ ដែលត្រូវបានដកហូតឱកាសក្នុងការដាក់ អៀង ធីរិទ្ធ ឲ្យទទួលខុសត្រូវតាមច្បាប់តុលាការ ដោយជំទាស់មិនទទួលយកបទដ្ឋានតុលាការយុត្តិ-ធម៌ជាមូលដ្ឋានមួយ សូម្បីតែ នៅចំពោះមុខឧក្រិដ្ឋ-កម្មដ៏ព្រៃផ្សៃដែល អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវបានចោទប្រកាន់ក៏ដោយ។ លើសពីនេះទៅទៀត បញ្ហាសុខភាពផ្លូវចិត្តដ៏ស្មុគស្មាញ ដែលកើតមាននៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្នុងតុលាការកម្ពុជា អាចនឹងត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ ដើម្បីពង្រឹងវិស័យសុខភាពផ្លូវចិត្ត នៅប្រទេសកម្ពុជា ដែលជាកេរដំណែលនៃរបបខ្មែរក្រហម។

ក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ខ្មែរក្រហមបានប្រើអំពើហិង្សា ប្រឆាំងនឹងអារម្មណ៍ព្រមទាំងមនោសញ្ចេតនាជាមូលដ្ឋានរបស់មនុស្ស ហើយខ្មែរក្រហម បានចាត់ទុកអាការ នៃរោគសញ្ញាសាមញ្ញដូចជា ឈឺក្បាល ថាជាភាពទន់ខ្សោយ និងថាជាជំងឺរបស់ចក្រពត្តិនិយម។ អ្នកដែលមានបញ្ហាផ្លូវចិត្តធ្ងន់-ធ្ងរដូចអ្វី ដែល អៀង ធីរិទ្ធ កំពុងទទួលរងសព្វថ្ងៃ នឹងត្រូវបានកម្ចាត់ចោលភ្លាម ដោយរបបខ្មែរក្រហមដែលបានចាត់ទុកថា ជាសញ្ញាណ នៃភាពទន់ខ្សោយនៃសង្គម ដែលត្រូវតែចាត់វិធានការ។

នៅពេលនេះ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវបានផ្តល់នូវក្តីមេត្តាករុណា ដែលក្តីមេត្តាករុណានេះ ខ្លួនបានធ្វើការយ៉ាងសកម្ម ដើម្បីលុបបំបាត់ចោល ក្នុងនាមជារដ្ឋមន្ត្រីខ្មែរក្រហមមួយរូប។ ខណៈពេលដែលការធ្វើបែបនេះ គឺជាទង្វើដ៏ឈឺចាប់មួយ សម្រាប់ជនរងគ្រោះ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានោះដែរ យើងក៏មានក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំក្នុងផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយទៅមុខថា ទង្វើនេះ និងត្រូវបានមើលឃើញថា ជាភាពជោគជ័យដ៏តូចមួយ សម្រាប់ភាពយុត្តិធម៌ និងភាពថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សជាតិ៕ TK

ដោយ ឆាំង យុ ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា / ប្រែសម្រួលដោយ ញាណ សុជាតិ ■

បើមានជនរួមភេទជាមួយកុមារច្រើនវាធ្វើឲ្យខូចមុខមាត់កម្ពុជា

បុរសស្វីសអាយុ ៨១ ឆ្នាំ ត្រូវកាត់ទោសពីបទទិញពេស្យាកុមារ។ រូប លីណា

លិខិតមិត្តអ្នកអាន

ការនិពន្ធជាទីរាប់អាន!

ខ្ញុំពេញចិត្ត នឹងអត្ថបទរបស់ភ្នំពេញ ប៉ុស្តិ៍ ស្តីពីការជួញដូរព្រហ្មចារីខ្លាំងណាស់ តែវាមិនបានគូសបញ្ជាក់ឲ្យបានលម្អិត ពីអាថ៌កំបាំង «យ៉ាងដូចម្តេចនោះទេ?»

មែនហើយ នៅពេលអ្នករៀបរាប់ពីអំពើអាក្រក់ ហើយមិនប្រាប់រឿងផ្សេងទៀត ដែលអ្នកគួរតែប្រាប់វា តែអ្នកមិនបានលាតត្រដាងរឿងនោះទេ។ ខ្ញុំតែងគិតថា រាល់សំឡេងទាំងអស់ចេញពីអង្គការ APLE ស្តីពីជនបរទេសចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេងពីរ បីនាក់ មិនត្រូវបានគេបង្ហាញ ពីឧស្សាហកម្មអ្នកចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេងដ៏គួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមនៅតាមមូល-ដ្ឋាននោះទេ។ អត្ថបទភ្នំពេញ ប៉ុស្តិ៍ ក៏មានដំណើររឿងដូច្នេះដែរ។ តាមការផ្តោតទៅលើការជួញដូរព្រហ្មចារីស្ត្រីគេនោះ(ដែលពួកគេធ្វើទាំងការយល់ខុស ពីកម្លាំងព្យាបាលរោគ ទាំងអារម្មណ៍យល់ខុសបែបនេះ) នោះជាការប្រាស់ចាកពីផ្លូវត្រូវហើយ។

នគរបាល ក៏ផ្តោតទៅលើតែបញ្ហាមួយចំណុចដែរ គឺការចាប់រំលោភ។ ដូច្នេះ យើងមានជនបរទេស យើងមានការជួញដូរព្រហ្ម-ចារី យើងមានការចាប់រំលោភ តែយើងមិនមានជនចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេងទេ។ តើហេតុអ្វី? មែនហើយ វាគឺជារឿងវប្បធម៌។

កម្ពុជាចូលចិត្តក្មេងស្រី។ អ្នកនឹងឃើញបញ្ហានៅតាមបនស្រី ជាកន្លែងដែលវាកម្រមាននារីអាយុលើស ៣០ ឆ្នាំណាស់។

ដូច្នេះការនិយាយពីអ្នកចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេងនេះ គឺនៅជិតនឹងភ្នែកពេក។ បើអ្វីមួយមិនអាចធ្វើឲ្យមានចំណង់ទេ វាក៏មិនមានបញ្ហានេះដែរ តែបើមានជនចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេងច្រើននៅកម្ពុជា នោះវានឹងធ្វើឲ្យកម្ពុជាបាក់មុខមាត់។ នោះគឺជាមូលហេតុដែលការកាត់ទោសពលរដ្ឋកម្ពុជា គឺចំពោះការចាប់រំលោភ និងការកាត់ទោសជនបរទេស គឺចំពោះអ្នកចូលចិត្តរួមភេទជាមួយក្មេង។

ខ្ញុំធ្លាប់បានសួរអ្នកមានការអប់រំ និងមេធាវីពីបាតុភូតនេះដែរ។ ការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេគឺថា ការពិត ជនបរទេស គឺត្រូវអនុវត្តតាមជនបរទេស ហើយថា ពលរដ្ឋកម្ពុជា មិនត្រូវអនុវត្តដូចជនបរទេសឡើយ៕ PN

ដោយ Heinz Wiese
Phnom Penh ■